"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba. M. Popovich, Secretary.

Subscription per year $4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ"

ґазета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на вуглі вулиць Прічард і Мекґреґор, у Вінніпеґу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік $4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

ЗАВДАННЯ ПОСТУПОВИХ РОБІТНИКІВ В ТРЕЙД-ЮНІЙНОМУ РУСІ КАНАДИ.

В трейд-юнійному русі Канади зараз помітно деяке оживлення. Скріпляється орґанізаційна праця і зростає число членів, яке за останніх кілька років дуже було зменшилося.

До оживлення праці в трейд-юніях причиняється головно канадійська секція Трейд-Юнійної Просвітної Ліґи і діяльність комуністів в їхньому нутрі взагалі. Щоб зробити старання та працю проґресивних елементів в юніях доцільними і успішними, треба, щоб вони мали вироблену програму, включаючу конкретні завдання, якими вони повинні керуватись в своїй найблизчій діяльности.

Для того не від річи буде бодай побіжно приглянутись положенню трейд-юнійного руху в Канаді під теперішню хвилю. До найкращого розвитку дійшов був цей рух в 1919 р., коли то після урядової статистики нараховувалося у всіх юнійних орґанізаціях 378,047 членів. Сецесійний рух, після розбитого ґенерального страйку у Вінніпеґу, що охопив західну Канаду зі створенням Одної Великої Юнії, тяжкі часи, виїзд значного числа юнійних робітників до Злуч. Держав, а також і гризня та боротьба розєднаних робітників між собою довели до того, що до 1922 р. число членства у всіх юніях впало до 276,621. Але урядовий підрахунок числа членів у всіх юніях за минулий рік виказує опять зріст числа юнійного членства до 278,092. Хоч урядовий підрахунок не завжди можна уважати за точний, але все таки може він послужити за добрий показчик упадку і зросту трейд-юнійного руху в Канаді.

Після цього обчислення виявляється, що так звані інтернаціональні юнії обєднують переважаючу більшість всіх орґанізованих в юнії робітників, бо їхнє членство з кінцем 1923 р. виносило 203,843, або 73 процент всего орґанізованого в юнії робітництва. "Неінтернаціональні", або канадійські юнії, включаючи й ті, що злучені в Канадійську Федерацію Праці, мали з кінцем минулого року 34,315 членів; независимі юнії, включаючи і О.В.Ю., мали разом 9,934 членів; "національні і католицькі" юнії в Квебеку мали 30,000 членів. Ці цифри виказують також, що число членів інтернаціональних юній в 1923 р. зменшилось, головно через виїзд членів до Злуч. Держав, на 2,307; число членів "неінтернаціональних" юній зросло на 11,342; число членів независимих юній зросло на 871; а "національні і католицькі" юнії втратили за останній рік 8,335 членів.

Цей коротенький підрахунок виявляє як найкраще, по перше, в котрих юніях є орґанізовані робітники, про яких можна говорити, як про маси, по друге, до котрих юній робітники дальше горнуться, а від котрих вони відступають. На це є певні причини і їх треба проаналізувати та витягнути заключення для пляну дальшої орґанізаційної праці. Підрахунок виказує, де треба належати, щоб стикатися і бути з орґанізованими робітничими масами.

Підрахунок цей говорить ясно, що велика більшість орґанізованих робітників є в інтернаціональних трейд-юніях і що туди повинні належати всі ті революційні і проґресивні робітники, котрі можуть, хочуть і повинні вести клясово-освідомляючу працю та провадити орґанізовані там робітничі маси на шлях революційної боротьби проти капіталізму, за освободження робітничої кляси. Цифри підтверджують правильність становища комуністів відносно трейд-юнійного руху.

Підрахунок цей виявляє також порівнано досить значний зріст членства в канадійських так званих "неінтернаціональних" юніях. Це свідчить, що канадійське робітництво відчуває потребу свобіднішої акції у своїх справах в Канаді. Иншими словами, трейд-юнійний рух в Канаді повинен мати автономію, тоб-то свободу ділання в границях Канади, так на економічному як і на політичному полі, без вмішування юнійних зарядів зі Злуч. Держав. Це не означає розриву з поодинокими інтернаціональними юніями і цілою Американською Федерацією Праці; злуку цю треба завжди затримати. Але це значить, що не реакційні юнійні урядники зі Злуч. Держав мають в кожнім випадку диктувати юніям в Канаді, що вони можуть а що не можуть робити, тільки ті юнії об'єднані в одно тіло, мають самі про це рішати. Така автономія дала-б змогу обєднати всі тутешні юнії і не дозволила-б реакційним трейд-юнійним провідникам зі Злуч. Держав, типу Ґомперса, Луїса і др., параліжувати всякий рух тутешніх трейд-юній, коли він загрожує інтересам капіталістичної кляси.

Дотепер Американська Федерація Праці забороняє принимати до Канадійського Трейдс-енд-Лейбор Конґресу всякі инші юнії, крім так званих інтернаціональних. Цю заборону треба знищити і дати можність всякій робітничій юнії злучитися з Трейдс-енд-Лейбор Конґресом.

Крім цих справ, за які проґресивному елементові в трейд-юнійному русі треба боротися, Канадійська Секція Трейд-Юнійної Просвітної Ліґи предкладає ще плян боротьби за негайні робітничі домагання, за кращу платню, коротший час праці, визнання юній, боротьби проти інджонкшин і т.д.

Велика праця до виконання остається завжди між неорґанізованими робітниками, яких треба з'орґанізувати. Амальґамація, тоб-то злука всіх трейд-юній в кожній даній індустрії в одну індустріяльну орґанізацію, вимагає також ще великого накладу підготовчої праці.

Досвід вже доказав орґанізованому робітництву в Канаді шкідливість дуальних юній, тому треба поборювати всякий рух, що змагає до відривання чи то цілих трейд-юній чи їхніх частин від інтернаціональних трейд-юній. Наоборот, треба змагати до прилучення назад і тих юній, що в минулому від них відірвалися.

В независимих юніях, таких як Канадійське Брацтво Залізничників, Злучене Товариство Карпентерів, Індустріяльна Юнія Деревних Робітників, Юнія Металевих Робітників і т.д. треба працювати в тому напрямі, щоб їх також підготовити до злуки з прочими юніями в одно орґанізаційне тіло. Те саме відноситься і до Канадійської Федерації Праці, яка бажає независимости для канадійського юніонізму. В католицьких юніях, які є протиреволюційні і протиробітничі, але всеж таки складаються вони з робітників, хоч і задурманених французькими попами, треба вести освідомляючу працю і підготовлений елемент втягати в реґулярний трейд-юнійний рух.

У всій цій праці величезною допомогою проґресивним елементам в трейд-юніях стане поступова робітнича преса і література, в першу чергу комуністична. Тому на кожного поступовця в трейд-юнії спадає обовязок цю пресу і літературу поширювати.

Справа орґанізування безробітних незвичайно важна і її повиннося підносити в трейд-юніях з домаганням, щоб допомагати орґанізуванню рад безробітних та підтримувати їхні домагання "праці за юнійну плату, або повного утримання".

Ведучи плянову боротьбу за всі ці домагання, проґресивний елемент в трейд-юніях завжди стрінеться з опозицією реакційних провідників. З цього виникає ще одно завдання — боротьба проти всіх реакційних, а то й прикритих всякими назвами соціялістів або радикалів, зрадників робітничих інтересів, так в своїх юніях, як і в цілому робітничому русі.

Чимало труду ще треба доложити, щоб у всіх юніях викурити до останку духа аполітичности. Треба пояснити юнійним робітникам, що клясова боротьба є політичною боротьбою, а для політичної боротьби робітники мусять бути обєднані в масову політичну партію — Канадійську Партію Праці. Зараз це питання дуже на часі і треба пояснювати його у всіх юніях та боротися за те, щоб прилучити їх до цеї масової робітничої політичної орґанізації. У Канадійській Партії Праці проґресивний трейд-юнійний елемент мусить не тільки обстоювати право приналежности до ньої Комуністичної Партії, але й завжди боротися за програму акції, яку Комуністична Партія предкладає. Бо Комуністична Партія є одинокою робітничою революційною орґанізацією, що має не тільки ясно витичену програму боротьби робітничої кляси проти капіталізму, але також вживає добре обдуманої, розумної тактики та веде робітничу клясу прямим, певним шляхом до повалення панування буржуазії а встановлення влади трудових мас.

На Комуністичну Партію повинен проґресивний елемент в трейд-юнійному русі завжди і у всіх справах орієнтуватися, а певно не зійде з правильного шляху. Комуністична Партія взяла на себе тяжке та відвічальне завдання бути провідником трудових мас у їхній боротьбі, чи то найменшого чи найбільшого значіння, поки не увійдуть вони по побідних боях із капіталізму в комунізм.

ДІЙСНИЙ СТАН ПОСУХИ І НЕВРОЖАЮ В С.Р.С.Р.

Контрреволюційна протирадянська преса взагалі, а українська жовтоблакитна з'окрема, дуже багато розпиеується про посуху і страшний голод в Радянських Республіках. Дехто з жовтоблакитників піддає навіть думку, щоб збирати жертви на поміч голодуючим на Радянській Україні, але... "не посилати їх туди, поки більшовики не впадуть".

Надіємося, що ніхто з українських робітників та фармерів на таких "умовах" жертв на руки ласих на долари жовтоблакитних патріотів не стане складати. Такої "помочі" ніхто в них ніколи не просить а вони її не давали і не дадуть та взагалі за помічю з Радянської України ні з иншої Радянської Республіки за границю ніхто не звертається, бо її зараз там не потрібно. Якщо такої помочі потрібно було-б, то, запевняємо жовтоблакитних бандитів, що українські клясово свідомі працюючі в Канаді та Злуч. Державах завжди готові її дати з останніх своїх центів.

На щастя Радянських Республік і всіх їхніх приятелів, а на смуток усім їхнім ворогам, наслідки посухи в Союзі Радянських Соціялістичних Республік зовсім не такі страшні, як це їх вороги розмальовують. Ось що говориться у відозві Центрального Комітету Російської Комуністичної Партії до всіх партійних орґанізацій, виданій власне в цій справі, а поміщеній в 168 ч. "Більшовика":

"Недорід цього року невеликий. — Для трівоги нема підстави.

"Підвищення сільського господарства, що почалося після неврожаю 1921 року, знову зустріло серйозні труднощі. Посуха, що була в травні, майже цілий місяць, у де-яких районах нашої країни зменшила врожай, на який були гарні надії, а місцями, в наслідок її, ми маємо і неврожай.

"Тепер уже виявилося, що неврожайними районами треба вважати: Нижнє Поволжя, частину Середнього Поволжя, значну частину Південного Сходу і незначну частину Східньої України.. Це складає около 6—7 мілійонів людности, що потрібує допомоги насінням і харчами.

"Коли взяти до уваги, що в 1921 р. неврожаєм було охоплено около 30 міл. населення і що тоді наша держава не мала запасів хліба і ин., щоб допомагати неврожайним районам, які вона має тепер, що загальний прибуток хлібних продуктів у цьому році менший проти торішнього всього на 100—150 міл. пудів, то можна з певністю сказати, що держава має змогу справитися з посухою цього року без особливої перешкоди для народнього господарства.

"Без сумніву, що такий частковий неврожай може утворити в державі серйозні труднощі.

"Але напевне, що розмови про "жахливий голод" і "безнадійне становище" мають своїм джерелом або неосвідомленість, або контрреволюційні надії ворогів нашого народу — куркулів і спекулянтів, есерів і меншовиків.

"Перед партією й урядом стоять два головних завдання: перше — боротьба з наслідками посухи, боротьба з голодом, боротьба за утримання народнього господарства на попередньому рівні, боротьба, щоб охоронити стару площу засіву, боротьба за те, щоб селянство зберегло свій живий і мертвий інвентар і не попало в залежність до скупщика і куркуля.

"А для цього потрібні: позичка насінням, харчова допомога, кредит, худоба й мертвий інвентар.

"Друге — боротьба з самою посухою, боротьба, щоб забезпечити селянство від посух в майбутньому, боротьба за те, щоб зробити сільське господарство засушливих районів здатним розвиватися при всяких умовах і погоді.

"А для цього потрібні аґрономічні заходи, щоб поліпшити культуру хліборобства, утворити в районах посухи особливий меліоративний клин, що буде здатним захистити нас від посухи і стане опорним пунктом для боротьби за повну перемогу над посухою.

"Заходи радянського уряду.

"Заходи уряду, які він провадитиме, щоб виконати ці завдання, зводять ось до чого — для боротьби з наслідками посухи:

"1. Позичка насінням, розміром у 30 міл. карб., з них 10 міл. піде на озимий клин, 20 — на яровий.

"2. Кредит під худобу й мертвий інвентар у 8 міл. карб.

"3. Харчова допомога у розмірі 20 міл. карб., 14 міл. для забезпечення дорослих (громадська праця, меліорація, і ин.) і 6 міл. для харчування дітей. При чому дітей не вивозять поза межі ґубернії, але дитячі будинки закріпляються за селянськими дітьми.

"4. Часткове, а місцями й повне, звільнення незаможних верств селянства районів посухи від сільсько-господарчого податку.

"Для боротьби з посухою.

"Розроблено плян для утворення в засушливому районі окремого меліоративного клина, розрахованого на три роки, що потрібує витрат коло 80 міл. карбованців.

"Такі заходи має провести в життя радянська влада для селянського господарства. Такі можливости є в руках радянської влади, щоб боротися з посухою і її наслідками".

А дальше у відозві йде заклик до селян, щоб вони допомогли ті заходи радянської влади провести в життя. Потім говориться про тих, що раді-б підірвати боротьбу з посухою і її наслідками.

"Треба розбити надії контрреволюціонерів.

"Вороги народу, попи й куркулі, скупщики й спекулянти, есери й меншовики прикладають усі сили до того, щоб розкласти селянство, посіяти паніку, убити віру в заходи уряду, відірвати селянство від радянської влади і цим підірвати боротьбу з посухою і її наслідками.

"Партія повинна вжити всіх заходів до того, щоб розбити надії контрреволюціонерів та хитрощі ворогів.

"Партія повинна запалити селянство такою вірою в свою справу, підвищити його самодіяльність, притягти його до боротьби за поліпшення сільського господарства, щоб цим забезпечити підтримку заходів уряду селянством".

Потім партія закликає всі орґанізації, молодь, учителів, аґрономів, лікарів і т. д. до помочі в боротьбі не тільки з наслідками цеї посухи, але за те, щоб забезпечити селянство від посух у майбутньому.

"Байдужих не повинно бути.

"Не повинно бути ні одної орґанізації робітничої й селянської, партійної чи безпартійної, що не поширювала-б свого впливу на село, не повинно бути ні одного гуртка відданих справі сільських робітників, дорослих і молодих, чоловіків і жінок, партійних і безпартійних, що не брали-б активної участи в боротьбі за ліквідацію наслідків посухи, в боротьбі за забезпечення селянства від посух у майбутньому, в боротьбі за розвиток активности й самодіяльности трудових мас селянства. Орґанізації нашої партії повинні стати керовничими центрами цієї боротьби й самодіяльности.

"Сількоми — головна підпора партії проти спекулянтів і куркулів.

"Сількоми повинні стати головною підпорою партії в боротьбі за інтереси незаможних селян, в боротьбі проти куркулів і спекулянтів, що хотять наживатися на народній нужді й голоді. Селянські комітети повинні взяти до своїх рук і розподіл позичок, насіння, кредиту для харчової допомоги і під худобу за таким принципом: сількоми складають списки селян, що одержують пільги або позички, а волвиконкоми ці списки затверджують.

"Кооперація — центр обєднання розпорошених господарств.

"Кооперація повинна стати центром об'єднання розпорошених господарств, поширення початків взаємодопомоги і колєктивної праці на селі. Посушливий район є дуже сприятливим ґрунтом для такої праці. Партійні орґанізації повинні прикласти всіх з'усиль, щоб використати всі обставини для поширення сільсько-господарської кооперації і зміцнення споживчої кооперації, щоб закласти фундамент низової кредитної кооперації.

"На молодь покладається велика надія.

"Орґанізації молоді і відділи праці між робітницями і селянками набувають в цей момент виключного значіння. Союз молоді повинен орґанізувати бідняцьку і середняцьку молодь на селі навколо практичних справ боротьби з наслідками посухи.

"Беручи участь рядом з партією в селянських комітетах, орґанізаціях, в колєктивній і політосвітній праці, в пропаґанді ідей кооперації і колєктивних форм сільського господарства, відділи праці між робітницями й селянками повинні притягти через волделеґатські збори широкі маси селянок до діла кооперування селянства, для орґанізації громадського харчування, забезпечення дітей, догляду за ними й инше.

"Сільська інтеліґенція не може бути з боку.

"XIII. з'їзд РКП підкреслив рішучий здвиг в настрої сільської інтеліґенції — сільського вчителя і участкового аґронома — до радянської влади. Боротьба з посухою і її наслідками повинна бути практичною перевіркою цього зламу.

"Учитель, аґроном і лікар повинні бути притягнені як до боротьби з голодом, так і до праці для з'ясування причин неврожаю і пропаґанди державних плянових заходів на прикладах дослідних установ, гарно поставлених Радгоспів і окремих культурних господарств, де не загинув врожай через краще хазяйнування".

А закінчується відозва ось таким закликом до орґанізацій партії:

"Орґанізації нашої партії повинні показати, що вони вміють використати обставини, які утворилися, щоб на живому ділі допомогти неврожайним районам поліпшити працю низового радянського апарату на селі, зміцнити всі види кооперації, розвинути початки колєктивної праці, перетворити сількоми в центри згуртування селянства навколо партії і зробити жвавіщою працю орґанізацій жінвідділів і комсомолу на селі.

"Ц.К. вимагає щоб орґанізації нашої партії виявили максімум ініціятиви у переведенні в життя цих завдань".

Такий є дійсний стан посухи, неврожаю і тих заходів, які радянська влада робить, щоб не тільки зарадити наслідкам сьогорічної посухи, але щоб при цій нагоді навчити селян, як забезпечитись проти випадків посухи у майбутньому.

Не мають чого вороги Радянської влади тішитись. Не повторилося для її радости велике нещастя 1921 року. Тоді то вони аж іржали з радости, як доходили сюди стони і муки жертв великого голоду. На цей раз можуть вони плакати. В Радянських Республіках положення на стільки поліпшилось, що вже є певний запас збіжжя з минулого року, що з врожаєм цего року дасть змогу радянській владі справитися з теперішнім недородом. А енерґійні заходи підприняті радянською владою для того, щоб негайно зарадити наслідкам посухи, ще більше скріплять довірря селянських мас до ньої, як до одинокого правдивого заступника і оборонця інтересів трудових мас.

НОВА КНИЖКА!

Вже вийшла з друку і продається дуже потрібна для кождого робітника книжка Карла Маркса п. н.:

НАЙМАНА ПРАЦЯ І КАПІТАЛ

Переклад з нового німецького видання під редакцією В. Сімовича. Обнимає 74 сторінки друку меншого формату і коштує лише 20 центів.

Замовлення і гроші посилати на адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.

ЧЕРВОНІ ІСКРИ

Ґенерал Першинг, комадуючий військами Злучених Держав, зрезиґнував через старість. Після закону й його "заробітну" платню треба знизити з $21,500.00 до $10,125.00.

Так виходить після закону.

Але закони писали самі ґенерали. Самі їх писали, самі обороняли і сенат Злуч. Держав каже, що за це треба ґен. Першингові лишити повну "заробітну" платню і після його резиґнації.

"Харашо" бути безробітним ґенералом!

— — — — — — — — —

В Лондоні розпочалася боротьба за право свистати на вулицях. Підчас війни перейшла в анґлійському парляменті ухвала, що невільно свистати на вулицях Лондону.

Йдеш, значить, ти вулицею і свиснув.

Зараз тебе, раба божого, за грати: а не свищи, вражий сину, це тобі не в церкві.

Тяжко прийшлося лондонцям. Терпіли, мучилися. Бо воєнний був час... Не свистали.

Та тепер вже й по війні, а свистати все одно не вільно. А тут клятий язик калачиком скручується... Ну, й кортить же свиснути.

І мусить тепер свистуняча справа знову обговорюватися в парляменті. Прийдеться Мек-Доналдові пріти. Деякі посли, прихильники свисту, будуть підчас дебати свої промови не виголошувати, але висвистувати. Можливе й таке, що саму цю справу висвищуть.

— — — — — — — — —

Цікава демонстрація відбулася в місті Шефілд, в Анґлії. Напередодні поліцай замітив, що серединою вулиці в центрі міста машерує військо. Тільки якесь низеньке. Він став за вуглом і чекав. Коли демонстранти порівналися з ним, він побачив, що це були щурі. Їх були сотки, йшли вони рядами, як жовніри, лідери напереді. Поліцай боявся показатися. Вже коли вони відійшли, він пішов наглядці за ними, а вони дійшовши до ріки, сховалися в її берегах.

Цікава демонстрація. Чи вона була за зброєнням, чи за репараційними плянами Доса — про це в телеґрамі не говориться.

Цікаво, що демонстрації щурів поліцай не розганяв, боявся, а от коли демонструють безробітні, тоді поліцейські клоби працюють.

— — — — — — — — —

Є в Румунії чоловік, який не дає боярам спокійно спати. Називається він Перенто, "король лісів". Зявляється він зі своїми молодцями там, де його найменше сподіваються. В наїзді недавно на одно село, він полонив в багатого Румуна дві дочки-красавиці, А потім їх батькові написав, щоб той дав йому викуп, який рівнався-б двом тисячам американських доларів. Але не грішми, а ріжними річами: три шинки, пять фунтів ковбаси, мірку бараболь, два фунти кави, фунт чаю, чотири фунти цукру, мішок муки, скриньку циґар, новий револьвер з кулями до него і на кілька доларів вартости почтових марок. В листі пише, що марки йому потрібні для листів, якими він любить дрочити поліцаїв.

В листі Перенто зазначив, де це все той чоловік має зложити, над Дунаєм. Чоловік поїхав в місто, накупив річей і завіз в призначене місце. На другий день, коли сімя сідала снідати, обидві його дочки прийшли до дому.

Жиє Перенто на островах Дунаю і сміється з поліції.

— — — — — — — — —

В Америці нема бандитизму, лише... як пише "Шікаґо Дейли Трибюн", за 10 останніх літ в Злучених Державах було поверх 85,000 кримінальних мордів.

Це в країні не бандитизму, але демократизму.

Куркуленко.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти".